

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Tutunaru Alexandr, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

*Tutunaru Alexandr Andrei, născut la 10 aprilie 1987,
originar și domiciliat în mun. Chișinău, com. Buneți, str. Sf.
Dumitru 5.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 24.10.2014 - 26.05.2016;

instanța de apel: 20.06.2016 - 11.10.2016;

instanța de recurs: 02.12.2016 - 25.01.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 26 mai 2016, Tutunaru Alexandr a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Suhin Ruslan, a fost admisă în principiu, însă cuantumul acesteia s-a dispus să fie stabilit în ordinea procedurii civile.

2. Pentru pronunțarea sentinței în cauză, instanța de fond a constatat că, Tutunaru Alexandr în perioada de 21.06.2014 - 23.06.2014, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului, a pătruns în apartamentul lui Suhin Ruslan situat în or. Ialoveni pe str. P. Ștefanucă 34 ap. 15, de unde a sustras pe ascuns un perforator de model „RMT 2010” la prețul de 1 200 lei, șurubelniță electrică de model „Buran” la prețul de 750 lei, notebook de model „Accer” la prețul de 5 000 lei, perforator profesional de model „Odvard” la prețul de 4 000 lei și boxă pentru

calculator de culoare cafenie la prețul de 250 lei, astfel cauzându-i părții vătămate Suhin Ruslan un prejudiciu material considerabil în sumă de 11 200 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Postica Serghei în numele inculpatului Tutunaru Alexandr, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea inculpatului, pe motiv că în acțiunile sale lipsește componenta infracțiunii incriminate.

În argumentarea apelului declarat, avocatul Postica Serghei în numele inculpatului Tutunaru Alexandr a invocat că, antecedentele penale în privința lui Tutunaru Alexandr sunt stinse, iar instanța de judecată contrar prevederilor art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală a reținut în privința inculpatului circumstanța agravantă, deoarece acuzatorul de stat atât în rechizitoriu cât și în ședința de judecată nu a stabilit careva circumstanțe în privința inculpatului.

Mai mult, apelantul a menționat că, deși sancțiunea infracțiunii incriminate inculpatului prevede pedepse alternative sub formă de amendă, muncă neremunerată în folosul comunității și închisoare, instanța de fond nemotivat și neîntemeiat a considerat că scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea celei mai aspre pedepse cu închisoare.

Totodată, avocatul Postica Serghei a indicat că, partea vătămată nu a înaintat o acțiune civilă legală, care să cuprindă exigențele art. 221 Cod de procedură penală, adică printr-o cerere scrisă în care să cuprindă toate motivele, temeiurile, probele prin care se dovedesc aceste temeuri și motive, precum și probe care ar demonstra cuantumul prejudiciului solicitat.

Apelantul a menționat că, organul de urmărire penală în loc să dispună ridicarea de amprente digitale de la locul faptei precum și de pe lucrurile sustrase, să efectueze și alte operațiuni de urmărire penală în scopul stabilirii legăturii de cauzalitate între acțiuni și rezultat, nu a dat o apreciere cuvenită declarațiilor inculpatului, care nu își recunoaște vina și susține că, toată schema a fost pusă la cale de către Plăcintă Igor și Cecan Nicolae.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, a fost respins apelul avocatului Postica Serghei în numele inculpatului Tutunaru Alexandr ca fiind nefondat și menținută sentința atacată.

În motivarea deciziei, instanța de apel a menționat că, analizând argumentele apelului declarat în coraport cu circumstanțele cauzei stabilite și normele legale aplicabile în speță, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt ale infracțiunii comise, a făcut o apreciere corectă a probelor prezentate și justă încadrare juridică a acțiunilor inculpatului, întemeiat a ajuns la concluzia că, inculpatul Tutunaru

Alexandr a săvârșit infracțiunea imputată lui și a aplicat în privința acestuia o pedeapsă penală echitabilă.

Astfel, instanța de apel a reținut că, Tutunaru Alexandr a săvârșit infracțiunea imputată, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate de prima instanță în art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, după indicii calificativi „*furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

Totodată, instanța de apel a conchis că, aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost just apreciate în prima instanță și verificate în instanța de apel, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Așadar, instanța de apel a constatat că, vina inculpatului Tutunaru Alexandr în săvârșirea infracțiunii imputate este demonstrată pe deplin prin cumulul următoarelor probe care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe și verificate în instanța de apel, și anume declarațiile martorului Bucur Igor (f.d. 97).

Totodată, vinovăția inculpatului Tutunaru Alexandr este dovedită și de materialele cauzei penale care au fost cercetate în instanța de fond și verificate în instanța de apel, și anume:

- *procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 23.06.2014 (f. d. 12);*

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.06.2014 (f. d. 13-15);*

- *ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată a cet. Suhin Ruslan și procesul-verbal de audiere a părții vătămate (f. d. 16-18);*

- *procesul-verbal de confruntare din data de 17.07.2014 între martorul Plăcintă Igor și bănuitul Tutunaru Alexandr Andrei, în cadrul căreia părțile și-au menținut declarațiile făcute anterior (f. d. 43);*

- *procesul-verbal de ridicare din data de 14.07.2014, în cadrul căreia au fost ridicate două cutii din plastic în care se afla o șurubelniță electrică și un perforator electric de model „RTM” (f. d. 45).*

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță întemeiat a numit inculpatului Tutunaru Alexandr conform sancțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, o pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la stabilirea pedepsei, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei

care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel nu a reținut circumstanțe care atenuează răspunderea penală a inculpatului Tutunaru Alexandr, dar a reținut circumstanțe care agravează răspunderea penală a inculpatului și anume, comiterea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică, anterior judecat pentru fapte similare.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpat se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă și care, conform sancțiunii legii menționate, se pedepsește cu amendă în mărime de la 300 la 1 000 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de până la 4 ani.

Astfel, instanța de apel a menționat că, instanța de fond întemeiat la stabilirea pedepsei a acordat o deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art. 16 Cod penal este mai puțin gravă, de motivul acesteia care este din interes material, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează și agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat, s-a eschivat de la prezentarea în ședințele de judecată a instanței de fond, cauza fiind examinată în lipsa lui.

Din considerentele menționate, instanța de apel a conchis că, instanța de fond just a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului Tutunaru Alexandr este posibilă și rațională prin aplicarea sancțiunii cu închisoare în limita stabilită de prevederile art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fapt determinat de circumstanțele cauzei.

Așadar, instanța de apel a indicat că, prima instanță corect i-a stabilit inculpatului pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, având în vedere că sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 300 la 1 000 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de până la 4 ani, în privința inculpatului nefiind rațională aplicarea pedepsei cu amendă ținând cont de faptul că, inculpatul nu este la prima condamnare, iar aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității nu-i poate fi aplicată având în vedere lipsa acordului acestuia de la executarea unei asemenea pedepse.

Instanța de apel a constatat că, sunt neîntemeiate argumentele apelului declarat de avocatul Postica Serghei în numele inculpatului Tutunaru Alexandr cu privire la faptul că antecedentele penale în privința lui Tutunaru Alexandr sunt stinse, acesta din urmă nu are antecedente penale în conformitate cu pct. 9 al hotărârii explicative

CSJ nr. 8 din 11.11.2013 cu privire la individualizarea pedepsei penale, or, instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele pricinii, elucidând toate elementele cauzei în ansamblu, întemeiat la stabilirea pedepsei a acordat o deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod de procedură penală, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează și agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelului declarat de avocatul Postica Serghei în numele inculpatului Tutunaru Alexandr cu privire la aceea că, Tutunaru Alexandr nu-și recunoaște vina, iar toată schema a fost pusă la cale de către Plăcintă Igor și Cecan Nicolae, or, faptul nerecunoașterii vinei în comiterea infracțiunii imputate nu absolvă inculpatul de răspundere penală, iar vina inculpatului a fost pe deplin dovedită prin declarațiile părții vătămate, martorilor și probele administrate în respectiva cauză penală.

Mai mult, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apărării precum că, organul de urmărire penală în loc să dispună ridicarea de amprente digitale de la locul faptei precum și de pe lucrurile sustrate și să efectueze și alte operațiuni de urmărire penală în scopul stabilirii legăturii de cauzalitate între acțiuni și rezultat, nu a dat o apreciere cuvenită declarațiilor inculpatului, or, prima instanță a examinat cauza penală cu respectarea normelor procedurale penale și careva încălcări sau omisiuni în sensul menționat nu au fost stabilite.

Cât privește argumentul apărării precum că, partea vătămată nu a înaintat o acțiune civilă legală, care să cuprindă exigențele art. 221 Cod de procedură penală, adică printr-o cerere scrisă în care să cuprindă toate motivele, temeiurile, probele prin care se dovedesc aceste temeiuri și motive, precum și probe care ar demonstra cuantumul prejudiciului solicitat, instanța de apel l-a respins, or, instanța de fond corect a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Suhin Ruslan privind recuperarea pagubei materiale, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă, deoarece în cadrul ședinței judiciare a fost demonstrat faptul cauzării prejudiciului material, însă nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care ar confirma mărimea pagubei cerute de partea civilă, de aceea cu privire mărimea pagubei respective urmează să hotărască instanța civilă.

Din considerentele menționate și având în vedere că, argumentele declarate de către partea apărării sunt nefondate și nu pot fi reținute, iar sentința contestată a primei instanțe este legală și întemeiată, instanța de apel a concluzionat că, apelul declarat urmează a fi respins ca fiind nefondat cu menținerea sentinței contestată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea hotărârilor anterioare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul Tutunaru Alexandr să fie achitat.

În motivarea recursului declarat, recurentul indică că, decizia instanței de apel este eronată și neîntemeiată fiind bazată pe presupuneri.

Totodată, recurentul la fel ca în cererea de apel indică că, instanțele anterioare nu au luat în calcul că inculpatul nu și-a recunoscut vina și toată schema privind sustragerea bunurilor a fost pusă la cale de către Plăcintă Igor și Cecan Nicolae.

Mai mult, recurentul indică că, inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece instanța de apel nu a dat răspuns la toate argumentele indicate în apel, or, în cazul analizei profunde a probelor administrate instanțele anterioare trebuiau să aplice față de inculpat prevederile Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Tutunaru Alexandr, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii contestate, menționând netemeinicia cerințelor solicitate de către recurent, deoarece recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Raportând prevederile normelor citate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal reține, că la caz, recurentul își întemeiază recursul ordinar declarat pe temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care pot fi divizate în mod convențional în următoarele părți componente:

- 1) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;*
- 2) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar;*
- 3) *instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția.*

Recurentul invocă prima parte componentă și anume, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, totodată menționând că decizia se bazează pe presupuneri fiind contrară dispozițiilor art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul ordinar (pct. 5 din decizie), în care nu se conțin erori de drept, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4.1. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a pronunțat detaliat și argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării și reproduse în recursul ordinar (f.d. 134-144). Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat pe probe greșit interpretate și anume indicând că, instanța de apel eronat nu a luat în considerației faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina.

Astfel, Colegiul penal ține să remarce faptul că, nerecunoașterea vinei de către inculpat nu îl absolvește pe inculpat de răspundere penală, or, poziția acestuia este combătută de cumulul de probe administrate în respectiva cauză penală, și anume, *declarațiile martorului Bucur Igor (f.d. 97), procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 23.06.2014 (f.d. 12), procesul-verbal de cercetare*

la fața locului din 23.06.2014 (f. d. 13-15), ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată a cet. Suhin Ruslan și procesul-verbal de audiere a părții vătămate (f.d. 16-18), procesul-verbal de confruntare din data de 17.07.2014 între martorul Plăcintă Igor și bănuitul Tutunaru Alexandr Andrei, în cadrul căreia părțile și-au menținut declarațiile făcute anterior (f.d. 43), procesul-verbal de ridicare din data de 14.07.2014, în cadrul căreia au fost ridicate două cutii din plastic în care se afla o șurubelniță electrică și un perforator electric de model „RTM” (f.d. 45).

Instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată că, temeiurile invocate de către recurent, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs invocat privitor la chestiunea de apreciere a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea condamnării inculpatului Tutunaru Alexandr, privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente ține să specifice că, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza respectivă o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Cu referire la solicitarea recurentului de a fi aplicată față de inculpatul Tutunaru Alexandr amnistia, în temeiul Legii nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republica Moldova, Colegiul penal menționează că, chestiunea dată se soluționează de către instanța de

judecată din raza de activitate a organului sau a instituției în care condamnatul execută pedeapsa, la demersul instituției sau la cererea condamnatului, în ordinea prevăzută de art. 469 alin. (1) - art. 471 Cod de procedură penală.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin și recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat. Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Tutunaru Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui *Tutunaru Alexandr Andrei*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **15 februarie 2017**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan